

Sygn. akt II Ca 209/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Paweł Hochman
Sędziowie	SSO Stanisław Łęgosz (spr.) SSR del. Mariusz Kubiczek
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa M. W.

przeciwko (...)Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o odszkodowanie z tytułu wypadków komunikacyjnych

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku

z dnia 11 grudnia 2013 roku, sygn. akt I C 132/13

oddala apelacje i zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.na rzecz powoda M. W.kwotę 600,00 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt II Ca 209/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 grudnia 2013 roku w sprawie I C 132/13 Sąd Rejonowy w Radomsku zasądził od pozwanego (...)Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.na rzecz powoda M. W.kwotę 8.697,67 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 marca 2013 roku. Oddalił powództwo w pozostałej części. Zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.182,32 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego:

W dniu 7 września 2012 roku w miejscowości O. doszło do kolizji drogowej samochodu marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należącego do powoda M. W., z samochodem marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należącym do A. K., który był sprawcą kolizji. Sprawca kolizji wykonał manewr skrętu w lewo, pomimo rozpoczętego wcześniej przez powoda manewru wyprzedzania, wskutek czego zajechał powodowi drogę doprowadzając do zderzenia pojazdów.

Pojazd, którym poruszał się sprawca kolizji, w dacie zdarzenia, objęty był umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

Pozwany przyjął odpowiedzialność za powstałą szkodę i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał na rzecz powoda odszkodowanie w wysokości 4.124,45 złotych, zgodnie z kosztorysem naprawy sporządzonym w postępowaniu likwidacyjnym szkody.

Zakres uszkodzeń pojazdu powoda pozostający w związku przyczynowym ze zdarzeniem komunikacyjnym z dnia 7 września 2012 roku obejmuje wymianę: zderzaka przedniego z lakierowaniem, uchwyty zderzaka przedniego prawego, kratki zderzaka przedniego z prawej strony, reflektora przedniego prawego, błotnika przedniego prawego z lakierowaniem, nadkola antykorozyjnego przedniego prawego, pokrywy przedniej z lakierowaniem, kompletu wzmocnienia czołowego, osłony dolnej komory silnika, kołpaka przedniego prawego, zestawu mocującego do zderzaka przedniego, zestawu mocującego błotnika przedniego prawego, blachy zamka przedniego prawego, blachy mocującej błotnik przedni prawy, wspornika reflektora przedniego prawego, tablicy rejestracyjnej przedniej, ramki mocującej i nakładki reflektora przeciwmgielnego przedniego prawego oraz naprawę: wnęki koła przedniego prawego z lakierowaniem, drzwi przednich prawych z lakierowaniem, tarczy koła przedniego prawego oraz zabezpieczenia antykorozyjnego.

W kosztorysie pozwanego sporządzonym w toku postępowania likwidacyjnego szkody obniżono ceny oryginalnych części zamiennych o 60 % i zastosowano części alternatywne (tzw. zamienniki). Ponadto obniżono koszt materiału lakierniczego przez zastosowanie współczynnika odchylenia 67 %, co oznacza, że dla wszystkich naprawianych oraz wymienianych elementów samochodu przyjęto mniejszą ilość materiału, która jest wymagana przy naprawie pojazdu. Jednakże brak jest podstaw, by obniżyć koszt materiału lakierniczego w procesie technologii napraw blacharsko - lakierniczych.

Uzasadniony koszt naprawy przy zastosowaniu oryginalnych części z logo producenta oraz stawki za roboczogodzinę w wysokości 90 złotych netto (średnia stawka roboczogodziny stosowana przez nieautoryzowane warsztaty na rynku lokalnym) wynosi 12.822,12 złotych brutto.

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd poczynił w oparciu o dowody z załączonych dokumentów (w tym dokumentów znajdujących się w aktach szkody nr (...)) oraz opinię biegłego z zakresu wyceny szkód komunikacyjnych S. S., uznając, że dowody te nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Sąd uznał, że złożona do akt sprawy opinia biegłego z zakresu wyceny szkód komunikacyjnych S. S. jest pełna, rzetelna, fachowa i jako taka w pełni przydatna dla celów dowodowych. Stwierdził przy tym, iż żadna ze stron nie kwestionowała złożonej do akt sprawy opinii biegłego.

W ocenie sądu powództwo jest zasadne w zakresie kwoty 8.697,67 złotych i w tej części zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę prawną roszczenia powoda stanowi przepis art. 822 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

W niniejszej sprawie nie było przedmiotem sporu to, że zdarzenie, które doprowadziło do doznania przez powoda szkody w postaci uszkodzenia pojazdu było objęte ochroną ubezpieczeniową udzielaną przez pozwanego. Pozwany nie kwestionować zasady swojej odpowiedzialności względem powoda, czego wyrazem była dobrowolna wypłata odszkodowania w kwocie 4.124,45 złotych, a jedynie wysokość dochodzonego przez powoda świadczenia. Wbrew jednak stanowisku pozwanego, wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota nie zaspokaja w pełni

roszczenia powoda, jak bowiem wykazało przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe, koszty naprawy są zdecydowanie wyższe aniżeli wyliczył to pozwany.

Przepis art. 361 k.c. ustanawia zasadę pełnego odszkodowania i z mocy tego przepisu zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do naprawienia całej szkody powstałej w wyniku zdarzenia ubezpieczeniowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest funkcja kompensacyjna: odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Cel ten realizuje naprawienie szkody uwzględniające indywidualną sytuację poszkodowanego. Wskutek zdarzenia drogowego, uszkodzeniu uległ samochód stanowiący własność powoda. Poza sporem stron pozostaje okoliczność, że uszkodzony pojazd można naprawić, zatem odszkodowanie, należne powodowi, powinno stanowić kwotę pozwalającą na pokrycie kosztów naprawy samochodu.

Ustalając wysokość odszkodowania należnego powodowi w relacji do kosztów naprawy pojazdu powoda, Sąd doszedł do przekonania, że zasadnym jest domaganie się przez powoda kosztów naprawy pojazdu przy założeniu użycia oryginalnych części zamiennych z logo producenta, takie bowiem części były zamontowane w pojeździe powoda w chwili powstania szkody. Samochód powoda jest pojazdem należącym do wyższej klasy samochodów. Zatem naprawa przy użyciu oryginalnych części zamiennych, mieści się w kategorii wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych w celu przywrócenia rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego. Pozwany natomiast jest zobowiązany uwzględnić prawo wyboru poszkodowanego do naprawy pojazdu przy użyciu części oryginalnych. Tym bardziej, że w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia ze szkodą z tytułu odpowiedzialności cywilnej a więc szkodą, która powstała wbrew woli poszkodowanego. Prawo poszkodowanego do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego zawarte jest w art. 363 § 1 k.c. i jest równoznaczne z obowiązkiem uwzględnienia w procesie likwidacji szkody elementów identycznych z tymi, jakie zostały uszkodzone, chyba że poszkodowany wyrazi zgodę na zastosowanie innych części zamiennych. Na marginesie sąd dodał, iż nierzadko części alternatywne w sposób istotny różnią się jakością od części oryginalnych, a ich montaż wymaga dodatkowych czynności dostosowawczych, co może mieć wpływ m.in. na bezpieczeństwo jazdy, jakość, czy choćby nawet estetykę dokonanej naprawy. Powód ma prawo do odszkodowania w wysokości, która pozwoliłaby mu na naprawę pojazdu przy użyciu oryginalnych części. Nie bez znaczenia jest i to, że wartość pojazdu zależy nie tylko od jego marki, wyposażenia i okresu eksploatacji, ale i sposobu utrzymania, a dokonywanie napraw przy użyciu nowych oryginalnych części zamiennych postrzegane jest powszechnie jako lepsze dbanie o stan auta, niż jego naprawianie przy użyciu części używanych bądź nie mających autoryzacji producenta. Naprawa samochodu przy użyciu nowych oryginalnych części zamiennych jest droższa, jednak oczekiwanie pozwanego, że powód naprawi swój samochód w sposób możliwie najtańszy jest sprzeczne z regułą wyrażoną w przepisie art. 361 k.c.

Kierując się przytoczonymi wyżej względami, wysokość ostatecznie poniesionej przez powoda szkody sąd określił na kwotę 12.822,12 złotych brutto (z VAT). Różnica między kosztami naprawy obejmującymi całość powstałych uszkodzeń w wysokości 12.822,12 złotych, a świadczeniem dobrowolnie wypłaconym przez stronę pozwaną w wysokości 4.124,45 złotych, wyniosła 8.697,67 złotych. Kwotę tę Sąd zasądził na rzecz powoda w punkcie 1 wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako zbyt wygórowane.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c, zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu.

Od powyższego wyroku apelację złożyła strona pozwana. Zaskarżyła wyrok w części uwzględniającej powództwo ponad kwotę 3.628, 63 zł oraz rozstrzygnięcie o zwrocie kosztów procesu zarzucając:

a. naruszenie przepisów prawa procesowego, w szczególności art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

- fragmentaryczną oraz sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego poprzez pominięcie przez Sąd dowodu z opinii biegłego w zakresie, w jakim wyliczył on koszt możliwej restytucji szkody w pojeździe przy użyciu części alternatywnych (tzw. zamienników),

- popełnienie przez Sąd błędów w ocenie stanu faktycznego na podstawie dokumentów wchodzących w skład akt likwidacji szkody, z których wynikało, iż przedmiotowy pojazd był już w chwili powstania szkody pojazdem powypadkowym, po uprzednim wystąpieniu tzw. szkody całkowitej,
- poczynienie niezgodnego z prawdą stwierdzenia, że pojazd marki B. (...) jest pojazdem „klasy wyższej”, podczas gdy jest on w istocie typowym przedstawicielem segmentu D - średniej klasy samochodów,

b. naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności art. 361 § 1 i 2 k.c., art. 363 § 1 i 2 k.c. oraz 824¹ § 1 k.c., poprzez niesłuszne zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania w kwocie faktycznie przewyższającej wysokość powstałej szkody, stanowiącej w istocie źródło jego bezpodstawnego wzbogacenia, dokonane w wyniku błędnego przyjęcia, jako uzasadnionego, kosztu naprawy pojazdu w kwocie 12 822,12 zł, jak również bezzasadne uznanie, iż przywrócenie go do stanu sprzed powstania szkody nastąpić może wyłącznie przy zastosowaniu części zamiennych oryginalnych, oznaczonych logo producenta.

c. naruszenie art. 6 k.c., poprzez niesłuszne uznanie za udowodnioną dowodzonej przez powoda konieczności naprawy pojazdu przy użyciu wyłącznie oryginalnych części zamiennych opatrzonych logo producenta .

Występując z tymi zarzutami apelujący wnosił o zmianę wyroku w zakresie zaskarżenia poprzez oddalenie powództwa, a także o stosunkowe rozdzielenie niezbędnych kosztów procesu adekwatnie do wyniku sprawy.

W odpowiedzi na apelację powód wnosił o oddalenie apelacji w całości oraz zasądzenie kosztów procesu za drugą instancję w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona, a podniesione w niej zarzuty są chybione.

W przedmiotowej sprawie jedyną sporną kwestią było, czy naprawienie szkody w pojeździe powoda ma nastąpić przy zastosowaniu części nowych oryginalnych wykorzystywanych w produkcji samochodów, czy też części nieoryginalnych w postaci zamienników. Jest to rzecz podstawowa dla określenia wielkości należnego powodowi odszkodowania, bowiem koszt naprawy samochodu przy użyciu części oryginalnych wynosi 12.822,12 zł, natomiast przy użyciu zamienników tylko 7.753,08 zł.

Złożona przez stronę pozwaną apelacja jest konsekwencją podtrzymania prezentowanego w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji poglądu, że odszkodowanie należne powodowi powinno być wyliczone przy uwzględnieniu nie części oryginalnych, lecz zamienników.

Stanowisko zajęte przez sąd pierwszej instancji, że wysokość należnego powodowi odszkodowania powinna być ustalona z uwzględnieniem części oryginalnych w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy jest prawidłowe i zasługuje na akceptację Sądu Okręgowego. Poszkodowanemu przysługuje pełne prawo do odszkodowania według cen części oryginalnych. Dzięki naprawie dokonanej z wykorzystaniem części oryginalnych stan samochodu jest - pod względem technicznym, wizualnym, trwałości i estetyki- najbardziej zbliżonym do jego stanu sprzed kolizji, co odpowiada zasadzie pełnej restytucji. W przedmiotowej sprawie nie zostało wykazane przez stronę pozwaną, że uszkodzone w samochodzie powoda części podlegające wymianie nie były częściami oryginalnymi. W szczególności strona pozwana, w żaden sposób nie udowodniła, iż samochód powoda przed dniem 7 września 2012 roku był pojazdem powypadkowym, po uprzednim naprawieniu tzw. szkody całkowitej. Powołane w apelacji akta likwidacji szkody nie zawierają żadnych dokumentów wskazujących na istnienie w pojeździe tego typu szkody.

Z kolei kwestionowane zaliczenie przez sąd pierwszej instancji pojazdu powoda do klasy średniej, nie ma jakiegokolwiek znaczenia, albowiem prawo poszkodowanego do ustalenia odszkodowania z uwzględnieniem cen części oryginalnych nie jest uzależnione od takiej klasyfikacji pojazdów .

Sąd pierwszej instancji oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy wbrew zarzutowi skarżącego nie naruszył prawa procesowego- art. 233 § 1 k.p.c. Ocena opinii biegłego nie jest oceną fragmentaryczną i sprzeczną z zasadami współżycia społecznego. Poza tym, wbrew twierdzeniom skarżącego , z treści opinii biegłego wcale nie wynika , że pojazd powoda powinien winien być naprawiony tylko przy użyciu zamienników, a nie części oryginalnych.

Orzekając w sprawie i zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.697,67 zł Sąd pierwszej instancji nie naruszył także przepisów prawa materialnego wymienionych w apelacji.

Skoro apelacja jest pozbawiona uzasadnionych podstaw, to podlega oddaleniu- art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.